

ДУХОВНІСТЬ

ВІТАЄМО

24 листопада відзначає День народження **Ольга Іванівна ВІТКОВСЬКА.**

З цієї нагоди зичимо здоров'я й добра, щасливих днів, блаженних снів, великих задумів й надій, щоденних здійснень усіх мрій.

*Чудовий вік, щоби життю радіти,
Кохати, прямувати до мети,
Багато що цікавого відкрити,
До перемог та успіхів іти!
Хай настрої буде сонячним, бадьорим,
Щоб майбуття насиченим було,
Нехай здійсняться мрії дуже скоро,
Бо щастя – довголіття джерело!*

З повагою і любов'ю -
колектив магазину с.Сокиричі.

18 листопада виставило життя дві п'ятірки прекрасній, щедрої душі та доброго серця людині головному бухгалтеру Журавичівської сільської ради

Валентині Григорівні КРУЧКОВСЬКІЙ.

Колектив сільської ради щиро вітає ювілярку і зичить щедрої долі, міцного здоров'я, достатку, родинного благополуччя і Господньої ласки.

*За пройденим не треба сумувати,
Попереду щаслива іде пора.
Хай буде щедрим ювілейне свято,
Здоров'я Вам, любові і добра!
Нехай цей день Вам зморшок не прибавить,
Старі нехай розлазять і зітре,
Здоров'я зміцнить, від негод позбавить,
Добра і щастя в дім Вам принесе.
Хай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом Господь хай Вас зієріє
Й слова подяки лунуть звідусіль.*

В золоту пору осені – 18 листопада «смагардове» весілля (55 років подружнього життя) відзначили наші дорогі батьки, жителі с. Котів

Калістрат Пилипович і Галина Іванівна МОРОЗЮКИ.

Любі наші тато й мамо, не вистачає слів на світі, щоб передати Вам нашу любов та вдячність за те, що подарували нам життя. Велике спасибі та низький уклін за Вашу любов та ласку, за доброту та терпіння. Ви достойні найкращих побажань, тому що ці роки прожили з відкритою душею та чуйним, добрим серцем.

*А в двері стукає ласкава осінь,
Багата, щедра, справді золота,
Як нагорода за любов і мудрість,
За Ваші в парі прожиті літа.
За те, що зберегли свою родину
На хвилях часу в радості й біді,
За те, що долю чарівну ділили
І стали єдиним прикладом в житті.
Хай Мати Божа Вас охороняє,
В душі панують мир і доброта,
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і блаґії літа.*

З повагою та любов'ю – дочка Люся з сім'єю, правнучка Настуня, син Микола з сім'єю.

Сьогодні відзначає День народження

Світлана Феодосіївна ГАСПАРЯН.

Щиро вітаємо і бажаємо міцного здоров'я, щастя, добра і радості.

*Хай квітнуть дні
Твої яскравим цвітом*

*І буде в них сердечність і тепло,
Щоб у житті було чому радіти,
А смутку у душі ніколи не було.*

*Тільки чистої любові,
Найміцнішого здоров'я,
Щирих друзів, незрадливих,
Довгих років і щасливих.
На довгі літа і на долю хорошу
Хай щедро Тебе обдарує світ,
Хай Твоє серце ніщо не тривожить,
Хай квітне в житті тільки радості цвіт.*

З повагою і любов'ю - Марія і Руслана.

ІВАНИЧІВЦІ ВІДВІДАЛИ СКИТ СВЯТОГО ДУХА

В день Переполювання П'ятдесятниці у минулому році, чоловічий монастир Святого Миколая Чудотворця в селі Жидичин Ківерцівського деканату урочисто заснував Скит Святого Духа, який розташовано неподалік обителі. На ознаменування відкриття Скиту та зародження нового відпустового свята, яке тут відзначатимуть на Переполювання П'ятдесятниці щороку, у Скиті освятили поклінний хрест і відправили Божественну Літургію. Про це писала і наша газета. Днями Скит відвідали керівники району і делегація сільських голів Іваничівського району на чолі з головою районної ради Анатолієм Стадніком. Жидичинський сільський голова Олег Данкевич, який чимало допоміг разом з громадою, щоб реалізувати і такий задум у селі, пишається цим. Скитначальник Свято-Духівського Скита Свято-Миколаївського жидичинського монастиря, ієромонах Макарій (Дядюсь) ознайомив присутніх з історією цього краю і духовним центром. Як відомо, Скит – це місце більш суворого подвигу, яке зазвичай закрито для паломників. Присутнім розповіли про збереження культурної та духовної спадщини нашого народу. Заснування Скиту, який розташовано саме на тому місці, де колись знаходився жидичинський Свято-Миколаївський монастир, — нелегка

справа. «Однак, шануючи славне ім'я наших предків, котрі кістками полягли, захищаючи православну віру, ми робимо благородну справу, розпалюючи на цих пагорбах вогнище духовності. Прийшов час і починаємо розуміти, яку велику духовну силу мав монастир. Князь Данило Галицький, який був глибоко віруючою людиною, відвідував це святе місце, щоб прикластися до чудотворної ікони угодника Миколая», — переконані у Жидичині. Тут панує якась особлива атмосфера. До того ж – усе зроблено з великою любов'ю і по-сучасному. Мріють жидичинці, що в недалекому майбутньому саме сюди приїздять віряни, паломники, як і до джерела Святої Анни, за зціленням і духовним умиротворенням. Адже Скит стоїть на вершині біля старого русла ріки Стир, а місцеве джерело дасть змогу реалізува-

Людмила ОЛІЩУК.
Фото автора.

ІV МИКОЛАЇВСЬКІ ЧИТАННЯ

29 жовтня 2011 р. у в приміщенні домового храму Свято-Миколаївського жидичинського монастиря ініціативною групою Волинської обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури спільно з ченцями Свято-Миколаївського жидичинського монастиря Української православної церкви Київського патріархату, Жидичинської сільської ради було проведено ІV Миколаївські читання у форматі науково-практичного семінару, при-

свяченого пам'яті Луцького князя і святого православної церкви Святослава-Миколи Святоші та святого Чудотворця Миколая Мирликійського.

У роботі науково-практичного семінару взяли участь представники наукових, освітніх та навчально-виховних закладів, ігумен Свято-Миколаївського жидичинського монастиря Костянтин (Марченко), братія монастиря, священники Волинської єпархії тощо. Організаційно-технічну

підготовку та проведення заходу було здійснено під керівництвом Іраїди Михайлівни Майданець, яка щороку приділяє значну увагу підготовці науково-практичних семінарів, конференцій для громади с. Жидичин.

Цьогорічний науково-практичний семінар відрізняється від проведених у минулі роки камерною атмосферою спілкування однодумців, активним залученням до виступів молодих колег та гостей. На семінарі розглянули такі теми: «Святі

угодники землі Волинської», «Образи святого Миколая Мирликійського та Миколи Святоші, князя Луцького, у літературі, мистецтві», «Культурна спадщина святих», «Жидичинський Свято-Миколаївський чоловічий монастир: минуле, сучасне, перспективи розвитку», «Святий Миколай на гербах і печатках міст», «Свято-Миколаївські храми – пам'ятки архітектури».

Ігумен КОНСТАНТИН.

СВЯТИНА

Як і багато вірян, ми побували у храмі. Настоятель парафії Сергій Ледвовк за короткий відрізок часу багато зусиль встиг докласти разом із парафіянами, щоб по новому зустрічав місцевий храм усіх, хто приїздить сюди за духовною поміччю і зціленням. Цьогоріч 18 серпня, перед днем її особливого шанування, святиня

З БОЖОЮ ПОМІЧЧЮ УСІЄЮ ГРОМАДОЮ

Людина щоразу тягнеться до духовних джерел, а особливо в час смутку, хвороб, неспокою. Не припиняється й шлях на Божу гору, що у Тростянці в місцевому храмі. Саме там, затамувавши подих, кожен отримує благодать, про яку не вимовиш словами. Оригінал тростянецької чудотворної ікони Богоматері «Одигітрія», як ми вже повідомляли, після восьмирічної реставрації повернувся у храм Святої Трійці, що в селі Тростянець. Художник-реставратор обласного краєзнавчого музею Лариса Обухович рятувала її від руйнації.

повернулася після реставрації у цей храм, що оновився після капітального ремонту.

– Під час реставраційних робіт, ремонту, – розповідає настоятель храму от. Сергій, якого у серпні за Божественною Літургією архієпископ Луцький і Волинський Михаїл підніс у сан протоієрея, – розчищаючи підвалини споруди, як і підозрювали, віднайшли не лише церковне начиння. Якимось чином за невідомих допоки причин там в часи лихоліть переховувалися люди, а їхні останки так і залишилися на вічний спочинок.

У настоятеля храму багато планів, задумів, які з Божою поміччю усією громадою поступово реалізуються. В цьому неабияка роль Тростянецького сільського голови Валерія Ткачука, добродія Сергія Мусійчука, якого за значний внесок у розбудову церкви нагороджено орденом Святого Миколая Чудотворця. Нещодавно ікона Богоматері «Одигітрія» перебувала у Свято-Покровському Соборі Ківерців.

Нагадаємо, що храм у Тростянці збудований коштом власників села князів Гулевичів у 1648 році на місці дерев'яного, зведеного ще за Київської Русі. Тож впродовж століть зберігають мешканці села духовні скарби своїх предків. «Провідниця» – звучить в перекладі з грецької «Одигітрія», до якої крутими східцями піднімаються віряни на другий поверх храму на так звану Божу гору. Віра – то царина кожної людини. Кожен сам приходиться до Бога. За покликком серця їдуть люди у Тростянець до відомої святині. Добре, коли дороги ведуть до храму. Чималі кілометри долаються тими, хто їде у Свято-Троїцьку церкву до тієї святині, якою опікувалися ще князі Гулевичі, і, зокрема, відома нам Гальська Гулевичівна. Нині нею опікуються з особливою любов'ю.

Людмила ОЛІЩУК.
На фото Марії КОРОЛЮК: під час перебування ікони у Соборі м. Ківерці.

ЮВІЛЕЙ

ЧЕРПАЄ МУДРІСТЬ НЕ ІЗ ЗАПОВІТІВ

У доброму настрої, з дорогими серцю людьми, зустрічає сьогодні ювілей начальник Ківерцівського виробничого управління житлово-комунального господарства Богдан Михайлович КРУПНИК.

А досягнути керівного крісла допомогла йому тільки наполеглива праця.

Після закінчення середньої школи у рідному с. Нестаничі Львівської області і служби в армії Богдан Михайлович працював у Радехівському ремонтно-механічному заводі, пізніше – слюсарем у Ківерцівському АТП 10765.

До виконання обов'язків він завжди ставився сумлінно, старанно, тому, прийшовши у Ківерцівське ВУЖКГ на посаду майстра по благоустрою, з кожним днем все більше переконувався у потребі доброго слова і допомоги мешканцям міста. Особливе ставлення у нього до людей похилого віку, адже саме

вони потребують уваги і піклування.

І це стало правилом, коли Богдан Михайлович у 2003 році очолив житлово-комунальне господарство, яке працювало «не на повну потужність» і фінансувалося за залишковим принципом. У спадку мав кілька робітників, борги і стару техніку, яка скоріше числилась, аніж працювала.

Як відновити роботу підприємства, яке вкрай необхідне місту, – повсякчас непокоїло керівника. Зумів сформувати колектив, який вірив, що зміниться стиль життя комунального підприємства, тож колеги всіляко підтримували його.

Богдан Крупник належить до

тих особистостей, які не бояться відповідальності. Він вмів бути вимогливим не тільки до підлеглих, а й до себе. Мабуть, саме за цілеспрямованість, вміння організувати роботу і повести за собою колег його поважають у колективі та сотні вдячних ківерчан, яким прийшов на допомогу.

Долати труднощі керівнику допомагають і слова: «Береться мудрість не із заповітів, а із шукань і помилок гірких». Він ніколи не вибирав легких шляхів, а торував ними й знаходив радість життя у повсякденній праці.

Нехай і надалі виробниче управління житлово-комунального господарства служить громаді міста: робить його чистим, охайним, квітучим. У цьому – Ваша посильна участь і заслуга!

А з нагоди ювілею прийміть, Богдане Михайловичу, побажан-

ня міцного здоров'я і благополуччя, натхнення і здійснення мрій, поваги і шани, добра і спокою, удачі й терпіння, у справах – горіння, а Мати Пречиста нехай береже й дарує многії-многії літа.

Марія КОРОЛЮК.